

Jóel 3,1 – 5a Věk Hospodinova Ducha Ez 37,1 -12a.14 Údolí suchých kostí
Sk 2,1 – 13 Naplnění Duchem svatým

Sestry a bratři,

prožíváme významné křesťanské svátky – **Svatodušní**; připomínáme si a z Bible jsme četli seslání Božího Ducha, Boží síly na Ježíšovy apoštoly v Jeruzalémě. Stalo se to o židovských letnicích 50. den po Velikonocích – po Kristově vzkříšení, a 10. den po jeho odchodu do Boží sféry – po nanebevstoupení neboli Oslavení Páně, jak jsme o tom mluvili před týdnem. Židovský svátek týdnů neboli letnice /hebrejsky Šavu' ot = sedm týdnů (po Velikonocích)/ byl původně zemědělský svátek přinášení obětí ze sklizně obilí. /Patří mezi tři tzv. poutní svátky, které vznikaly už v židovském „pravěku“ – ještě před přijetím víry v jediného Boha Hospodina = před Abrahamem./ Ve starozákonní době se stal tento svátek především dnem, kdy se připomínalo Boží zjevení na Sinaji a vydání Desatera. Proto bylo tenkrát v Jeruzalémě veliké množství lidí – zbožní židé přišli z různých míst a zemí slavit svátky Šavu' ot do centra židovské zbožnosti – do jeruzalémského chrámu. Také Ježíšovi učedníci (kruh Dvanácti již doplněný o Matěje) a jejich přátelé včetně žen byli společně ve velké místnosti jednoho jeruzalémského domu, zřejmě ve stejné místnosti, kde slavili učedníci s Ježíšem poslední pesachovou večeři. Nebyl každý z nich sám doma; to je důležité, že byli pospolu a modlili se. A Božím zásahem – Božím Duchem se ze slabých, ustrašených, nedokonalých mužů a žen stávají odvážní, vnitřně silní, nadšení Kristovci (= vyznavači Ježíše Krista). Vycházejí z uzavřeného domu ven do ulic Jeruzaléma, Judska a posléze do celého světa s darem srozumitelnosti (to je smysl toho sdělení o různých jazycích) a všude rozhláší radostnou zvěst o Boží lásce, která se nám lidem dala poznat v Pánu Ježíši. A neodradil je posměch, lživé obvinění, že jsou opilí, neodradilo je ani pozdější pronásledování. Křesťanství se z malé okupované země začalo šířit do celého světa.... My křesťané dnes a zítra – na Pondělí svatodušní slavíme narozeniny – narozeniny církve!

Ještě k našemu SZ čtení z proroka Ezechiele. Slyšeli jsme jeho vizi o suchých kostech, které se na Boží pokyn daly dohromady v lidská těla, a Božím Duchem tato těla ožila. Toto prorokovo vidění ukazuje a zvěstuje, že Boží Duch – Bůh sám má moc i nad lidskou slabostí, beznadějí, dokonce i nad smrtí. Ezechiel –

prorok 6. stol. př. Kr. těší a povzbuzuje pokořené, zdecimované Izraelce, odvečené do Babylonského zajetí (587 – 539 př. Kr.). V jeho prorocké vizi o údolí suchých kostí byly lidské kosti pohozeny – tito mrtví nebyli řádně pohřbeni, a proto podle židovské víry ztratili naději na připojení ke svému lidu, ztratili naději věčného života u Hospodina! Ale u Boha není nic nemožné. On učiní zázrak, svým Slovem a Duchem křísí k novému životu.

Boží Duch = Duch svatý má velkou moc stále, i dnes. Může probudit k životu naši církev, naše sbory, každého z nás. Prosme o Ducha svatého a o jeho dary – o sílu, moudrost, odvahu ke svědectví víry, o lásku i radost. Amen.

/J. Buttová, Hod Boží svatodušní Krč 31. 5. 2020/